

CELEBRACJE

**NADZWYCZAJNEGO
JUBILEUSZU MIŁOSIERDZIA
oraz
1050 rocznicy CHRZTU POLSKI**

*Broszura jest pomocą duszpasterską,
nieprzeznaczoną na sprzedaż.*

FRANCISZEK BISKUP RZYMU

SŁUGA SŁUG BOŻYCH

„Nadzwyczajny Rok Święty jest zatem po to, aby w codzienności żyć miłosierdziem, które od zawsze Ojciec nam ofiaruje. W tym Jubileuszu dajmy się Bogu zaskoczyć. On nieustraszenie otwiera drzwi swojego serca, by powtarzać, że nas kocha i że chce dzielić z nami swoje życie. Kościół bardzo silnie odczuwa pilną potrzebę głoszenia miłosierdzia Boga. Jego życie jest autentyczne i wiarygodne, gdy czyni z miłosierdzia swoje przekonujące przesłanie. Kościół wie, że jego pierwszym zadaniem, przede wszystkim w takim momencie jak obecny, pełnym wielkich nadziei i silnych sprzeczności, jest wprowadzenie wszystkich w wielką tajemnicę miłosierdzia Boga przez kontemplowanie oblicza Chrystusa. Kościół jako pierwszy jest wezwany do tego, aby stał się wiernym świadkiem miłosierdzia, wyznając je i żyjąc nim jako istotą objawienia Jezusa Chrystusa. Z serca Przenajświętszej Trójcy, z głębi tajemnicy Boga wytryska i nieprzerwanie płynie wielka rzeka miłosierdzia. To źródło nigdy nie może wyschnąć, bez względu na to, jak wielu z niego zaczerpnie. Za każdym razem, gdy ktoś będzie go potrzebował, będzie miał do niego dostęp, ponieważ miłosierdzie Boga nie ma końca. Jak nieprzeniknione są głębokości tajemnicy, która jest w nim, tak też niewyczerpane jest bogactwo, które rodzi”

(Misericordiae Vultus, nr 25)

MIEOSIERNI JAK OJCIEC

HYMN ROKU MIŁOSIĘRDZIA

M: P. Inwood
T: E. Costa

Refren

Bądź - cie mi - ło - sier - ni jak wasz Oj - ciec,
bądź - cie mi - ło - sier - ni jak wasz Oj - ciec.

Zwrotki

1. Dziękujemy Ojcu bo jest do - bry
Prowadzi lud swój przez his - to - rię
2. Dzięki czynimy Synowi, światłości na - ro - dów
Jego miłość otrzymujemy i Jemu siebie da - je - my
3. Prośmy Ducha o siedem świętych da - rów
Przez Niego umocnieni, my sami stajemy się pocie - sze - niem
4. Prośmy o pokój Boga wszelkiego po - ko - ju
Łaska i radość tym, którzy kochają i przeba - cza - ją

Bo na wie - ki mi - ło - sier - dzie Je - go.

1. On stworzył świat z ma - droś - cią.
Przebacza i przyjmuje swo - je dzie - ci.
2. Bo ukochał nas Swo - im ser - cem
A serce niech otworzy się na tego, który jest głodny i spra - gnio - ny.
3. Źródła każdego dobra, najśłodszego po - cie - sze - nia
Dzięki Miłość która ma nadzieję i wszyst - ko prze - trzy - ma.
4. Ziemia oczekuje Ewangelii o kró - lest - wie
Nastaną wówczas nowe niebios a i no - wa zie - mia.

Bo na wie - ki mi - ło - sier - dzie Je - go.

Po każdej zwrotce powtarza się refren: *Bądźcie miłosierni...*

I NIESZPORY ADWENTU

Stwórco gwiazdzistych przestworzy

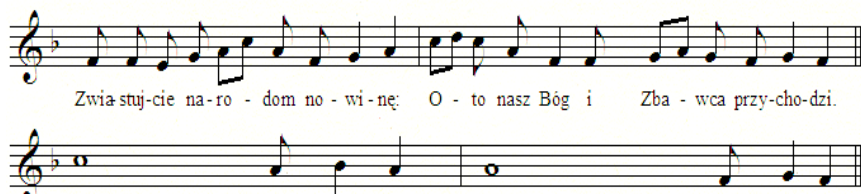

Stwór - co gwia - ździ - stych prze - stwo - rzy
i wie - czne świa - tło wie - rzą - cych.
Chry - ste coś wszy - stkich od - ku - pił,
wy - słu - chaj na - szą mo - dli - twę.

2. Zdjęty litością nad światem *
Któremu śmierć zagrażała *
Jego zbawieniem się stałeś *
I uzdrowiłeś z niemocy.
3. Świat już pogrążył się w mroku *
Lecz Ty, jak słońce promienne *
Z łona Dziewicy wyszedłeś *
Zrodzony przez Nią w czystości.
4. Byty niebiańskie i ziemskie *
Posłuszne Twoim rozkazom, *
Hołd Ci składają w pokorze *
I sławią Twoją potęgę.

5. Ciebie, Najświętszy, prosimy *
 Nim przyjdiesz sądzić sumienia *
 Obroń nas w życiu doczesnym *
 Od przewrotności szatana.
6. Chryste, nasz Królu łagodny *
 Niech Tobie z Ojcem i Duchem *
 Będzie podzięka i chwała *
 przez cała wieczność bez kresu. Amen.

1 antyfona

Do Ciebie wołam, Panie, pośpiesz mi z pomocą, *
 Usłysz mój głos, gdy wołam do Ciebie.
 Niech moja modlitwa jak kadzidło się wznosi przed Tobą,*
 a podniesione me ręce jak ofiara wieczorna.
 Postaw, Panie, straż przy moich ustach *
 i wartę przy bramie warg moich.
 Nie skłaniaj mego serca do złego słowa, *
 do popełnienia niegodziwych czynów,
 Bym nigdy z ludźmi, którzy nieprawość czynią, *
 nie jadał ich potraw wybornych.
 Łaską jest dla mnie chłosta z rąk sprawiedliwego, †
 olejek występnego niech nigdy nie zdobi mej głowy,*
 zawsze moja modlitwa sprzeciwia się ich złości.

A kiedy ich sędziowie popadli w moc Bożą, *
zrozumieli, jak łagodne były moje słowa.

Jak grudy rozoranej ziemi, *

tak będą rozrzucone ich kości nad Otchłanią.

Do Ciebie bowiem, Panie, zwracam moje oczy, *
do Ciebie się uciekam, nie gub mojej duszy

Strzeż mnie od sidła, które zastawili na mnie, *
i od pułapek złoczyńców.

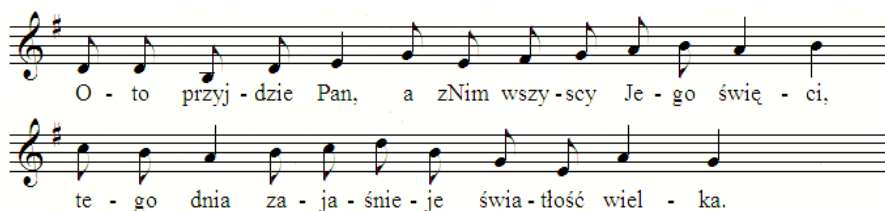
Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świątemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Zwiastujcie narodom nowinę: / Oto nasz Bóg i Zbawca
przychodzi.

2 antyfona

O - to przyj - dzie Pan, a zNim wszy - scy Je - go świę - ci,
te - go dnia za - ja - śnie - je świa - tłość wiel - ka.

Głośno wołałam do Pana, *
głośno Pana błagam.

Żal mój przed Nim wylewam, *

wyjawiam przed Nim swą udrękę.

Gdy duch mój we mnie omdlewa, *

Ty znasz moją drogę.

Na ścieżce, po której krocze, *
ukryli na mnie sidła.
Oglądam się w prawo i patrzę, *
lecz nikt nie troszczy się o mnie.
Nie ma dla mnie ucieczki, *
nie ma nikogo, kto by dbał o me życie.
Do Ciebie wołam Panie, †
Mówię: „Tyś moją ucieczką,
moją własnością w krainie żyjących.
Usłysz moje wołanie, *
bo jestem bardzo słaby.
Wybaw mnie od prześladowców, *
gdyż są ode mnie mocniejsi.
Wyprowadź mnie z więzienia, *
bym dziękował Twojemu imieniu.
Otoczą mnie sprawiedliwi, *
Gdy dobroć mi ukażesz”.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Oto przyjdzie Pan, a z Nim wszyscy Jego święci, tego dnia zajaśnieje światłość wielka.

3 antyfona

Chrystus Jezus, istniejąc w postaci Bożej, †
nie skorzystał ze sposobności, *
aby na równi być z Bogiem.

Lecz ogołocił samego siebie †
przyjawszy postać sługi *
i stał się podobnym do ludzi.

A w tym co zewnętrzne, uznany tylko za człowieka, *
uniżył samego siebie,

Gdy stał się posłusznym aż do śmierci, *
i to śmierci krzyżowej.

Dlatego też Bóg wywyższył Go ponad wszystko *

I darował Mu imię wszelkie imię,

Aby na imię Jezusa zgięło się **każde** kolano *
istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych.

I aby wszelki język wyznał, *

że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, **te**raz i zawsze, *

i na wieku wieków. Amen.

Ant. Przyjdzie Pan z wielką mocą / i każdy człowiek Go zobaczy.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *
 nad tymi, którzy się Go boją.
 Okazał moc swego ramienia, *
 rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich
 Strącił władców z tronu, *
 a wywyższył pokornych.
 Głodnych nasycił dobrami, *
 a bogatych z niczym odprawił.
 Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
 pomny na swe miłosierdzie.
 Jak obiecał naszym ojcom, *
 Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.
 Chwała Ojcu i Synowi *
 i Duchowi Świętemu ,
 Jak była na początku, teraz i zawsze *
 i na wieki wieków. Amen.

Ant. Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi
 trwoga narodów, i wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przy-
 chodzącego na obłoku z wielką mocą i chwałą.

PROŚBY

Chrystus jest radością i weselem dla wszystkich,
 którzy Go oczekują; módlmy się do Niego i wołajmy:

Przy - bądź o Pa - nie i dłu - żej nie zwle - kaj.
 Zra - doś - cią cze - ka - my na Two - je przyj - ście,
 przyjdź, Pa - nie Je - zu.

Ref: *Przybądź o Panie, i dłużej nie zwlekaj!*

Z radością czekamy na Twoje przyjście,
- przyjdź, Panie Jezu.

Ty jesteś przed wszystkimi wiekami,
- przyjdź, aby zbawić ludzi żyjących w obecnym czasie.

Ty stworzyłeś świat i wszystkich jego mieszkańców,
- przyjdź, aby odkupić dzieło rąk swoich.

Ty nie wahałeś się przyjąć naszej śmiertelnej natury,
- przyjdź, aby nas wyrwać spod władzy śmierci.

Ty przyszedłeś, abyśmy życie mieli w obfitości,
- przyjdź i obdarz nas życiem wiecznym.

Ty zjednoczyłeś wszystkich ludzi w swoim królestwie,
- przyjdź, aby zgromadzić tych, którzy pragną oglądać Twoje oblicze.

Ojczy nasz...

MODLITWA

Wszchemogący Boże, udziel swoim wiernym siły woli, † aby pełniąc dobre uczynki, spieszyli na spotkanie z przychodzącym Chrystusem * i zgromadzeni po Jego prawicy, mogli osiąść królestwo niebieskie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

**OBRZĘD OTWARCIA
BRAMY MIŁOSIERDZIA
W BAZYLICE ARCHIKATEDRALNEJ**

**13 grudnia 2015 roku
III NIEDZIELA ADWENTU**

OBRZĘDY WSTĘPNE **W KOŚCIELE STACYJNYM**

1. W trzecią niedzielę Adwentu, albo już w czasie pierwszych niesporów, o odpowiedniej godzinie, wierni gromadzą się w jakimś pobliskim kościele lub w innym stosownym miejscu, nie w archikatedrze, do której będzie zdąża procesja.

2. Biskup, koncelebransi i diakoni, po ubraniu szat liturgicznych koloru fioletowego (lub różowego) udają się do miejsca, gdzie zgromadzili się wierni. Biskup zamiast ornatu może ubrać kapę, którą zdejmie po procesji.

3. Podczas gdy Biskup i posługujący zdążają do miejsc dla nich przygotowanych, śpiewa się Hymn Jubileuszu. Można grać na organach lub na innych odpowiednich instrumentach.

Biskup zwraca się do ludu, mówiąc:

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Lud odpowiada:

Amen.

Następnie Biskup zwraca się do ludu z pozdrowieniem:

**Miłosierdzie Ojca, pokój od naszego Pana
Jezusa Chrystusa, oraz dar jedności w Duchu
Świętym niech będą z wami wszystkimi.**

Lud odpowiada:

I z duchem twoim.

4. Biskup wzywa wiernych, aby błogosławili i wychwalali Boga:

**Chwała Tobie, Panie,
który przebaczasz nam winy
i leczysz nasze słabości**

W.: Bo miłosierdzie Twoje trwa na wieki.

**Chwała Tobie, Panie,
który jesteś miłosierny i łaskawy,
nieskory do gniewu i wielki w miłości**

W.: Bo miłosierdzie Twoje trwa na wieki.

**Chwała Tobie, Panie,
Ojcie łaskawy dla swoich dzieci**

W.: Bo miłosierdzie Twoje trwa na wieki.

Albo:

**Błogosławiony jesteś, Ojczy,
bo to Ty dokonałeś wielkich cudów**

W.: Twoja Miłość trwa na wieki.

**Błogosławiony jesteś, o Synu Pierworodny, bo
Krwia swoją uwolniłeś nas od naszych grzechów**

W.: Twoja Miłość trwa na wieki.

**Błogosławiony jesteś, o Duchu Święty,
Słodki dusz Pocieszycielu**

W.: Twoja Miłość trwa na wieki.

5. Następnie Biskup zwraca się z krótką zachętą do wiernych. Może to zrobić w tych lub podobnych słowach:

Ukochani bracia i siostry!

Ze wzrokiem skierowanym na Jezusa i Jego miłosierne Oblicze, Ojciec Święty, w uroczystość Najświętszej Maryi Panny zainaugurował nadzwyczajny Jubileusz, który otwiera dla nas wszystkich i dla całej ludzkości, bramę miłosierdzia Boga.

W komunii z Kościołem powszechnym ta celebracja rozpoczyna uroczyste Rok Święty dla naszego Kościoła diecezjalnego i staje się preludium głębokiego doświadczenia łaski i pojednania.

Posłuchajmy z radością Ewangelii miłosierdzia, którą Chrystus Pan, Baranek Boży, który gładzi grzechy świata, ogłasza między ludźmi, zapraszając do radowania się miłością, jaką nieustannie głosi każdemu stworzeniu.

6. Po wygłoszeniu tej zachęty Biskup odmawia następującą modlitwę:

C. *Módlmy się.*

Boże, Dawco prawdziwej wolności, Ty chcesz z wszystkich ludzi utworzyć jeden lud wolny, † spraw, aby Twój Kościół ciesząc się wolnością jaśniej ukazał się światu jako powszechny sakrament zbawienia * i urzeczywistniał wśród ludzi tajemnicę Twojej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W.: *Amen.*

7. Teraz następuje proklamacja Ewangelii przez diakona.

Diakon:

Pan z wami.

Wierni odpowiadają:

I z duchem twoim.

Diakon:

Z Ewangelii według św. Łukasza:

Łk 15,1-7

Zbliżali się do Niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła.

Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia».

Oto słowo Pańskie.

Wierni odpowiadają:

Chwała Tobie, Chryste.

8. Po Ewangelii można zachować krótką chwilę milczenia, a następnie lektor czyta początek Bulli ogłaszającej nadzwyczajny Jubileusz.

Z Bulli ogłaszającej nadzwyczajny Jubileusz miłosierdzia *Misericordiae vultus* (1-3)

„1. Jezus Chrystus jest obliczem miłosierdzia Ojca. Wydaje się, iż tajemnica wiary chrześcijańskiej znajduje w tym słowie swoją syntezę. Ono stało się żywe, widoczne i osiągnęło swój szczyt w Jezusie z Nazaretu. Ojciec «bogaty w miłosierdzie» (por. Ef 2,4), gdy objawił Mojżeszowi swoje imię: «Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność» (Wj 34,6), sprawił, że człowiek mógł nieprzerwanie poznawać Jego boską naturę na różne sposoby i w wielu momentach historii. W «pełni czasów» (por. Ga 4,4), gdy wszystko było gotowe według Jego planu zbawienia, zesłał On swojego Syna, narodzonego z Maryi Dziewicy, aby objawić nam w sposób ostateczny swoją miłość. Kto Go widzi, widzi też i Ojca (por. J 14,9). Jezus z Nazaretu swoimi słowami, gestami i całą swoją osobą objawia miłosierdzie Boga.

2. Potrzebujemy nieustannie kontemplować tę tajemnicę miłosierdzia. Jest ona dla nas źródłem radości, pogody i pokoju. Jest warunkiem naszego zbawienia. Miłosierdzie to słowo, które objawia Przenajświętszą Trójcę. Miłosierdzie to najwyższy i ostateczny akt,

w którym Bóg wychodzi nam na spotkanie. Miłosierdzie jest podstawowym prawem, które mieszka w sercu każdego człowieka, gdy patrzy on szczerymi oczami na swojego brata, którego spotyka na drodze życia. Miłosierdzie to droga, która łączy Boga z człowiekiem, ponieważ otwiera serce na nadzieję, że będziemy kochani na zawsze, pomimo ograniczenia, jakim jest nasz grzech.

3. Są chwile, w których jeszcze mocniej jesteśmy wzywani, aby utkwić wzrok w miłosierdziu, byśmy sami stali się skutecznym znakiem działania Ojca. Z tego właśnie powodu ogłosiłem Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia jako pełen łaski czas dla Kościoła, aby świadectwo wierzących stało się jeszcze mocniejsze i skuteczniejsze”.

9. Po skończeniu lektury diakon lub inny godny minister daje znak do rozpoczęcia procesji następującymi słowami:

Bracia i Siostry!

Wyruszajmy w imię Chrystusa. On jest drogą, która prowadzi nas w rok łaski i miłosierdzia.

PROCESJA

10. Biskup nakłada kadzidło do kadzielnicy i procesja rusza w kierunku archikatedry, w której będzie sprawowana Msza Święta. Na początku idzie ministrant z dymiącą kadzielnicą, następnie diakon niosący przyozdobiony świątecznie krzyż, po jego bokach ministranci z zapalonymi świecami, potem diakon z księgą Ewangelii, następnie Biskup, a za nim kapłani, inni posługujący i wierni. W czasie procesji lud oraz schola śpiewają antyfony i odpowiednie psalmy, które zostały tutaj zaproponowane. Można śpiewać także Litanię do Wszystkich Świętych i inne odpowiednie śpiewy.

ANTYFONA

Na wieki będę opiewał łaski Pana,
moimi ustami będę głosił Twą wierność
przez wszystkie pokolenia.

Albo:

Błogosławieni miłosierni,
albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Albo:

Pan jest dobry dla wszystkich
i Jego miłosierdzie ogarnia wszystkie Jego dzieła.

Z Psalmu 86 (wg LG)

Nakłoń swego ucha i wysłuchaj mnie, Panie,
bo biedny jestem i ubogi.

Strzeż mojej duszy, bo jestem pobożny,
zbaw sługę Twego, który ufa Tobie.

Panie, zmiłuj się nade mną,
bo nieustannie wołam do Ciebie.
Uraduj duszę swego sługi,
ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę.

Tyś bowiem, Panie, dobry i łaskawy,
pełen łaski dla wszystkich, którzy Cię wzywają.
Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją i zważ na głos
mojej prośby!

W dniu utrapienia wołam do Ciebie,
ponieważ Ty mnie wysłuchasz.
Nie ma wśród bogów równego Tobie, Panie,
ani Twemu dziełu inne nie dorówna.

Naucz mnie, Panie, Twojej drogi,
bym postępował według Twojej prawdy,
nakłoń me serce,
by lękało się Twego imienia!

Będę Cię wielbił z całego serca, Panie mój i Boże,
i na wieki będę słauił Twoje imię.
Bo wielkie było dla mnie Twoje miłosierdzie,
a życie moje wyrwałeś z głębin Otchłani.

Boże, pyszni przeciw mnie powstali
i zgraja zuchwalców czyha na me życie,
a nie mają oni względu na Ciebie.
Ale Tyś, Panie, Bogiem łaski i miłosierdzia,
do gniewu nieskory, łagodny i bardzo wierny.

Albo:

Z Psalmu 25 (wg LG)

Do Ciebie, Panie, wznoszę moją duszę,
Tobie ufam, Boże,
niech zawód mnie nie spotka.
Niech moi wrogowie nie triumfują nade mną!

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie,
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź mnie w prawdzie według swych pou-
czeń,
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie,
na swoją miłość, która trwa od wieków.
Nie pamiętaj mi grzechów
i win mej młodości.

Dobry jest Pan i łaskawy,
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.
Pomaga pokornym czynić dobrze,
uczy ubogich dróg swoich.

Wszystkie ścieżki Pana są pewne i pełne łaski
dla strzegących Jego praw i przymierza.
Przez wzgląd na imię Twoje, Panie,
wybacz mi winy, które są tak wielkie.

Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną,
bo jestem samotny i nieszczęśliwy.
Uwolnij moje serce od smutku,
wyzwól mnie od udręki.

Spójrz na mój ból i utrapienie,
wybacz mi wszystkie grzechy.
Strzeż mego życia i wybaw mnie, Panie,
by nie spotkał mnie zawód, gdy uciekam się do
Ciebie.

WEJŚCIE DO ARCHIKATEDRY

11. Po przybyciu do głównych drzwi archikatedry procesja się zatrzymuje. Biskup proklamuje:

**Otwórzcie bramy sprawiedliwości
byśmy weszli i złożyli dzięki Panu.**

12. Podczas gdy drzwi się otwierają Biskup kontynuuje:

**Oto jest brama Pana:
wejdźmy przez nią,
aby otrzymać miłosierdzie i przebaczenie.**

13. Diakon przekazuje Biskupowi księgę Ewangelii. Biskup stając na progu, trzyma ją uniesioną, podczas gdy śpiewa się poniższą antyfonę lub inną dostosowaną. W czasie ukazania księgi Ewangelii diakon niosący krzyż procesyjny ustawia się z nim obok Biskupa.

ANTYFONA

Ja jestem bramą, mówi Pan.
Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko.

14. Po śpiewie antyfony procesja idzie dalej w kierunku ołtarza. Na początku kadzidło, krzyż ze świecami, potem Biskup z księgę

Ewangelii, kapłani, inni posługujący i wierni. Podczas przejścia śpiewa się antyfonę na wejście lub inny stosowny śpiew.

ANTYFONA

Radujcie się zawsze w Panu,
raz jeszcze powiadam: radujcie się!
Pan jest blisko.

15. Po dojściu do ołtarza Biskup kładzie księgę Ewangelii na ołtarzu. Jeśli szedł w kapie, teraz zdejmuje ją i zakłada ornat. Całuje ołtarz, okadza go i zasiada na katedrze.

WSPOMNIENIE CHRZTU ŚWIĘTEGO

16. Przynosi się do Biskupa naczynie z wodą. Zamiast kropidła można użyć zielonej gałązki, na wzór hyzopu. Biskup wzywa zebranych do modlitwy tymi lub podobnymi słowami.

Bracia i siostry!

**Pokornie prosimy Pana Boga, aby pobłogosławił †
tę wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę
naszego chrztu. Przez nią wzywamy miłosierdzia
i zbawienia mocą zmartwychwstania Chrystusa.**

Wszyscy przez chwilę modlą się w milczeniu.

Następnie Biskup, z rękami złożonymi, kontynuuje:

Panie, Boże wszechmogący, Ty jesteś źródłem i początkiem życia ciała i duszy. Prosimy Cię, pobłogosław tę wodę, którą z ufnością się posługujemy, aby uprosić przebaczenie naszych grzechów i uzyskać obronę przeciwko wszelkim zasadzkom szatana oraz dar Twojej opieki. Spraw, Boże, w miłosierdziu swoim, niech źródła żywej wody zawsze tryskają dla naszego zbawienia, abyśmy mogli zbliżyć się do Ciebie wewnątrz oczyszczeni i uniknęli wszelkich niebezpieczeństw duszy i ciała. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wierni odpowiadają:

Amen.

17. Biskup bierze kropidło i kropi siebie, koncelebransów, posługujących i lud, przechodząc wzdłuż nawy archikatedry. W tym czasie śpiewa się poniższe antyfony lub inną stosowną pieśń, np. „Przez chrztu świętego” lub „Com przyrzekł Bogu”.

ANTYFONA

Pokrop mnie, Panie, a stanę się czysty,
obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję.

Albo:

Obmyj mnie, Panie, z mojej winy,
a nad śnieg wybieleję.

Albo:

Pokropię was czystą wodą

i oczyszczę was od wszelkiej zmyzy,
i dam wam serce nowe, mówi Pan.

18. Po powrocie do katedry Biskup mówi:

Niech Bóg wszechmogący oczyści nas z grzechów i sprawi, abyśmy przez odprawienie tej eucharystycznej Ofiary stali się godnymi udziału w ucztie niebieskiej.

Wszyscy odpowiadają:

Amen.

19. Następnie Biskup śpiewa lub odmawia kolektę.

Módlmy się.

Boże, Ty widzisz, z jaką wiarą oczekujemy świąt Narodzenia Pańskiego, † spraw, abyśmy przygotowali nasze serca * i z radością mogli obchodzić wielką tajemnicę naszego zbawienia. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Wszyscy odpowiadają:

Amen.

20. Dalsza część Mszy Świętej przebiega jak zwykle.

OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

21. Przed uroczystym błogosławieństwem ogłasza się wiernym, w których jeszcze kościołach lub sanktuariach Biskup ustanowił otwarcie podobnej Bramy Miłosierdzia, aby można było przyjąć dar odpustu, w ciągu całego nadzwyczajnego Jubileuszu.

Potem Biskup mówi:

Nasza myśl biegnie teraz jeszcze do Matki Miłosierdzia. Słodycz Jej spojrzenia niech nam towarzyszy w tym Roku Świętym, aby wszyscy mogli odkryć radość z powodu czułości Boga.

Zgromadzeni wzywają Maryję, Matkę Miłosierdzia, śpiewem antyfony *Salve Regina* (Witaj Królowo) albo *Alma Redemptoris Mater* (Matko Odkupiciela), czy też inną podobną. Następuje uroczyste błogosławieństwo przewidziane na okres Adwentu.

22. Po błogosławieństwie diakon rozsyła zgromadzonych. Może zastosować formułę:

**Bądźcie miłosierni jak Ojciec wasz jest miłosierny.
Idźcie w pokoju Chrystusa.**

Wierni odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

OTWARCIE JUBILEUSZU w kościołach lub w sanktuariach wskazanych przez Biskupa Diecezjalnego

23. W kościołach oraz w sanktuariach, w których Biskup ustanowił otwarcie Bramy Miłosierdzia, w ustalonej godzinie delegat Biskupa przewodniczy celebracji eucharystycznej z III niedzieli Adwentu.

Na początku celebracji przewodniczący udaje się do drzwi głównych kościoła lub Sanktuarium i po skończonym śpiewie na wejście rozpoczyna celebrację od znaku krzyża i pozdrowienia:

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Lud odpowiada:

Amen.

Następnie zwraca się do ludu z pozdrowieniem:

**Miłosierdzie Ojca,
pokój od naszego Pana Jezusa Chrystusa,
oraz dar jedności w Duchu Świętym
niech będą z wami wszystkimi.**

Lud odpowiada:

I z duchem twoim.

Następnie celebrans wzywa wiernych, aby błogosławili i wychwalali Boga:

**Chwała Tobie, Panie, który przebaczasz nam
winy i leczysz nasze słabości**

W.: Bo miłosierdzie Twoje trwa na wieki.

**Chwała Tobie, Panie, który jesteś miłosierny
i łaskawy, nieskory do gniewu i wielki w miłości**

W.: Bo miłosierdzie Twoje trwa na wieki.

**Chwała Tobie, Panie,
Ojcie łaskawy dla swoich dzieci.**

W.: Bo miłosierdzie Twoje trwa na wieki.

Albo:

**Błogosławiony jesteś, Ojczy,
bo to Ty dokonałeś wielkich cudów**

W.: Twoja Miłość trwa na wieki.

**Błogosławiony jesteś, o Synu Pierworodny,
bo krwią swoją uwolniłeś nas od naszych
grzechów**

W.: Twoja Miłość trwa na wieki.

**Błogosławiony jesteś, o Duchu Święty,
Słodki dusz Pocieszycielu**

W.: Twoja Miłość trwa na wieki.

Po skończonych wezwaniach odmawia następującą orację:

Módlmy się.

**Błogosławimy Cię, Boże, Ojcze Święty.
Ty zesłałeś na ten świat swojego Syna,
aby przez Krew przelaną na krzyżu
zgromadził wszystkich ludzi
rozproszonych przez grzech.
On jest Pasterzem i bramą owiec,
które przychodzą do jednej owczarni.
Kto przez tę bramę wejdzie,
znajdzie pożywienie i będzie zbawiony.
Ciebie więc, Boże, prosimy: niech wierni,
którzy przekraczać będą próg tego kościoła,
zostaną przyjęci w Twojej obecności
i doświadczą, Ojcze, Twojego miłosierdzia.
Przez Chrystusa, Pana naszego.**

Wszyscy odpowiadają:

Amen.

24. Po skończonej modlitwie przewodniczący wprowadza do obrzędu pokropienia wodą tymi lub podobnymi słowami:

Drogie Siostry i Kochani Bracia!

Rok miłosierdzia, ogłoszony przez Ojca Świętego, zaprasza nas wszystkich do głębokiego doświadczenia łaski pojednania.

Teraz więc, przez pokropienie wodą święconą, wspomnijmy wspólnie nasz chrzest święty. To wspomnienie jest przywołaniem miłosierdzia i zbawienia, które otrzymaliśmy mocą zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

25. Po tej zachęcie kieruje się wraz z posługującymi do ołtarza, kropiąc zebranych wodą, zaczerpniętą z kropielnicy znajdującej się przy drzwiach. Musi być ona do tego odpowiednio przygotowana. W tym czasie śpiewa się poniższe antyfony lub inne stosowne pieśni, np. „Przez chrztu świętego” lub „Com przyrzekł Bogu”.

ANTYFONA

Pokrop mnie, Panie, a stanę się czysty,
obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję.

Albo:

Obmyj mnie, Panie, z mojej winy,
a nad śnieg wybieleję.

Albo:

Pokropię was czystą wodą
i oczyszczę was od wszelkiej zmazy,
i dam wam serce nowe, mówi Pan.

26. Po uczczeniu ołtarza przez głęboki skłon i ucałowanie, okadza go i udaje się na miejsce przewodniczenia, skąd odmawia formułę:

Niech Bóg wszechmogący oczyści nas z grzechów i sprawi, abyśmy przez odprawienie tej eucharystycznej Ofiary stali się godnymi udziału w ucztie niebieskiej.

Wszyscy odpowiadają:

Amen.

27. Następuje kolekta i dalsza część Mszy Świętej jak zwykle.

28. Na końcu Mszy Świętej można wykorzystać obrzędy rozesłania, przewidziane w nr 22.

CELEBRACJA ZAMYKAJĄCA
Nadzwyczajny Jubileusz
w kościołach partykularnych

13 listopada 2016 roku
XXXIII NIEDZIELA OKRESU ZWYKŁEGO

OBRZĘDY WSTĘPNE

1. W XXXIII niedzielę okresu zwykłego, o ustalonej godzinie, wierni gromadzą się w Archikatedrze.
2. Po zgromadzeniu się wiernych Biskup, koncelebransi i diakoni, w szatach koloru zielonego wchodzi procesjonalnie. Schola i lud śpiewają wspólnie hymn Jubileuszu.
3. Po uczczeniu ołtarza Biskup udaje się do katedry i zwrócony do wiernych mówi:

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Lud odpowiada:

Amen.

Następnie zwraca się do ludu z pozdrowieniem:

**Miłosierdzie Ojca,
pokój od naszego Pana Jezusa Chrystusa,
oraz dar jedności w Duchu Świętym
niech będą z wami wszystkimi.**

Lud odpowiada:

I z duchem twoim.

4. Biskup wprowadza w celebrację tymi lub podobnymi słowami:

Dobiega końca Rok Jubileuszowy. Doświadczyliśmy w tym nadzwyczajnym czasie wiele łaski i miłosierdzia. W tej celebracji eucharystycznej pragniemy wnieść do Ojca naszą pieśń wdzięczności za dary, których udzielił nam tak obficie.

Jeszcze raz, zanim przystąpimy do celebracji tych świętych tajemnic, błagajmy o balsam miłosierdzia, uznając naszą grzeszność i z całego serca przebacząc sobie wzajemnie.

5. Po krótkiej chwili milczenia diakon lub inny odpowiedni posługujący mówi lub śpiewa następujące wezwania:

Panie, który nakazujesz nam przebaczyć sobie wzajemnie, zanim przyjdziemy do Twojego ołtarza, zmiłuj się nad nami.

Wierni odpowiadają:

Zmiłuj się nad nami.

Chryste, który na krzyżu błagałeś o przebaczenie dla grzeszników, zmiłuj się nad nami.

Wierni odpowiadają:

Zmiłuj się nad nami.

Panie, który zleciłeś Kościołowi posługę pojednania, zmiłuj się nad nami.

Wierni odpowiadają:

Zmiłuj się nad nami.

6. Biskup kończy:

Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący i odpuściwszy nam grzechy, doprowadzi nas do życia wiecznego.

Wierni odpowiadają:

Amen.

7. Następnie śpiewa się *Chwała na wysokości Bogu* i Msza Święta jest sprawowana jak zwykle.

OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

8. Po modlitwie po komunii Biskup zaprasza obecnych do dziękczynienia naszemu Panu za duchowe owoce roku jubileuszowego. Może to uczynić w tych lub podobnych słowach:

Bracia i Siostry,

Z wielką radością dziękujemy Bogu, Ojcu naszego Pana Jezusa Chrystusa, że w tym roku łaski obdarzył nas wszelkim błogosławieństwem duchowym w Chrystusie. Wszystkim został dany cenny czas łaski miłosierdzia i nawrócenia. Wyraźmy naszą wiarę i naszą wdzięczność słowami Najświętszej Maryi Panny, naszej Matki. Wyśpiewując miłosierdzie Boga, które rozciąga się z pokolenia na pokolenie, prosimy, aby zechciał nadal wylewać je na cały świat, niczym rosę o poranku.

9. Biskup wraz z ludem śpiewają **Magnificat**.

10. Po skończonym śpiewie diakon mówi:

Pochylcie głowy na błogosławieństwo.

11. Następnie Biskup, z rękami wyciągniętymi nad ludem, odmawia następującą orację:

**Okaż nam, Panie, Twoje miłosierdzie
i przybądź z pomocą swoim wiernym,
którzy uznają Ciebie za Stwórcę i Pana,
odnów życie im udzielone
i odnowione zachowaj.
Przez Chrystusa, Pana naszego.**

Wierni odpowiadają:

Amen.

**Błogosławieństwo Boga wszechmogącego,
Ojca i Syna i Ducha Świętego, niech zstąpi
na was i pozostanie z wami na zawsze.**

Wierni odpowiadają:

Amen.

12. Po błogosławieństwie diakon rozsyła zgromadzonych. Może zastosować formułę:

***Bądźcie miłosierni jak Ojciec wasz jest miłosierny.
Idźcie w pokoju Chrystusa.***

Wierni odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Wierni rozchodzą się, wychwalając i błogosławiąc Boga.

PIEŚNI ROKU MIŁOSIERDZIA

1. BOŻE OJCZE WSZECHMOGĄCY

1. Bo - że Oj - cze wszech - mo - gą - cy, do Cie - bie wo -
2. Prze - bacz na - sze prze - wi - nie - nia, o to Cię bła -
ła - my. U - li - tuj się nad na - mi, do - bry Bo - że.
ga - my.

3. Je - zu Chry - ste, Sy - nu Oj - ca za nas u - ka - ra - ny. Uli - tuj się
4. Tyś przez lu - dzi, któ - rych ko - chasz był u - krzy - żo - wa - ny. Uli - tuj się

5. O Du - chu Świą - ty, Mi - ło - ści Bo - ża, roz - la - na w naszych
6. Pom - nóż swe da - ry, na - peł - nij ła - ską, daj si - łą wży - cia

ser - cach. Uli - tuj się 7. Trój - co Świą - ta, Bo - że do - bry,
tru - dach. Uli - tuj się

zmi - łuj się nad na - mi. U - li - tuj się nad na - mi, do - bry Bo - że.

2. MIŁOSIERDZIE BOŻE (AKLAMACJA)

Mi - ło - sier - dzie Bo - że, mi - ło - sier - dzie Bo - że,
Mi - ło - sier - dzie try - ska - ją - ce z Naj - świę - tsze - go Ser - ca Je -
zu - sa u - fa - my To - bie, u - fa - my To - bie.

3. NASZE PLANY I NADZIEJE

1. Na-sze pla - ny i na - dzie - je coś ni - we - czy raz po raz,
tyl - ko Bo - że mi - ło - sier - dzie, nie za - wo - dzi nig - dy nas.
Je - zu u - fam To - bie od naj - młod - szych lat, Je - zu u - fam To - bie
choć - by zwą - pił świat. Strzeż mnie do - bry Je - zu jak wła - sno - ści swej.
I wo - pie - ce czu - łej mo - ją du - szę miej.

2. Ufność w Miłosierdzie Boże * zapewnienie daje nam, * że
w godzinie naszej śmierci * przyjdzie po nas Jezus sam. *
Jezu ufam Tobie...

3. W trudnych chwilach twego życia * nie rozpaczaj, nie roń
łez, * ufność w Boże Miłosierdzie * troskom twym położy
kres. * *Jezu ufam Tobie...*

4. Pragnę oddać się dziś Tobie * całym życiem służyć Ci, *
pragnę Boże Miłosierdzie * głosić ludziom w smutne dni. *
Jezu ufam Tobie...

4. W KAŻDYM STRAPIENIU

1. Wkaż - dym stra - pie - niu i o każ - dej po - rze - czu - wa nad na - mi
mi - ło - sier - dzie Bo - że. Kto mi - ło - sier - dziu Bo - że - mu za - u - fa,
wes - prze go Pan Bóg i mo - dlitw wy - słu - cha.

2. Kiedy Zbawiciel umierał na krzyżu * gdy Matka Boska stała w łzach poblizu * Bóg otarł swego miłosierdzia łono, * gdy serce Zbawcy włócznią przebodzone.

3. Gdy Boskie serce włócznią skroś przebite * Krew z wodą trysła falą przeobfitą. * Krew zmywająca tego świata grzechy * woda kojąca balsamem pociechy.

5. ZMIŁUJ SIĘ NADE MNĄ MIŁOSIERNY

1. Zmi - łuj się na - de mną mi - ło - sier - ny Bo - że.
W wiel - kiej swej do - bro - ci zglądź nie - pra - wość mo - ją.
Ob - myj mnie zu - peł - nie zme - go prze - wi - nie - nia,
o - czyść mnie zgrze - chu mo - je - go.

2. Ja uznaję bowiem grzeszność mojej duszy
I sumienie wciąż mi grzech przypomina
Przeciw Tobie, Panie, grzech mój popełniłem,
Zło uczyniłem.

3. Chciej okazać tera prawość w swoim sądzie
Okaz sprawiedliwość w swym wyroku na mnie.
Bom się już urodził obciążony winą,
Z grzechem poczęła mnie matka.

6. ZMIŁUJ SIĘ NADE MNĄ W MIŁOSIĘRZDIU

1. Zmi - łuj się na - de mną, w mi - ło - sier - dziu swo - im
spoj - rzyj zmi - ło - ścią i zgrze - chów mnie ob - myj.
Je - zu, u - fam To - bie mi - ło - sier - ny Bo - że,
jesz - cze raz mi prze - bacz, bła - gam Cię wpo - ko - rze.

2. Daj mi serce nowe 3. Dawnych naszych grzechów
I radość sumienia Nie pamiętaj Panie
Przywróć nadzieję Wspomnij na Twoje
Twoje przebaczenia. *Ref.* Wielkie zmiłowanie. *Ref.*

**Propozycje innych pieśni na Rok Miłosierdzia
wybranych ze śpiewnika
ks. Jana Siedleckiego (wyd. XL, Kraków 2006)**

1. Bądź uwielbiony miłosierny Boże s. 483
2. Do Ciebie wznoszę serce me s. 500
3. Miłosierdzia Jezu mój s. 311
4. Nawróć się, ludu..... s. 105
5. Panie ufam miłosierdziu Twemu s.520
6. Panie, okaż nam s. 519
7. Pokładam w Panu ufność s. 106
8. Serce me do Ciebie wznoszę s. 109
9. Wstanę i pójdę s. 111

